

Nr 410.

Av herr **Jacobsson m. fl.**, *angående förhöjd provisorisk avlöningsförbättring för lärare vid folk- och småskolor m. m.*

Frågan om löneroglering för lärare i statliga och statsunderstödda kommunala läroanstalter har sedan år 1920 varit föremål för utredningar och övrigväganden från statsmakternas sida. Nyssnämnda år tillsatte Kungl. Maj:t den s. k. lärarlönekommittén, med uppdrag att verkställa utredning och framlägga förslag till löneroglering för lärare vid allmänna läroverk, folk- och småskolor m. fl. läroanstalter. Enligt direktiven borde utredningen föreligga färdig i så god tid att förslag i ärendet kunde föreläggas 1922 års riksdag. Kommitténs betänkande avgavs emellertid först år 1923. Det föranledde ingen proposition från Kungl. Maj:ts sida. Det dröjde hela fem år, innan Kungl. Maj:t återupptog frågan, nämligen genom att hänskjuta den till en år 1928 tillsatt lönekommitté. Denna avgav sitt betänkande år 1930. Ännu år 1936 är lärarkärernas lönefråga olöst, men finansministern har förklarat att »framläggandet av proposition (rörande olika lärargrupperns lönerogleringar) ansetts böra uppskjutas till 1937 års riksdag».

Det långa dröjsmålet med lösningen av berörda fråga har framkallat misstämning hos dem, som därav berörts. Genom regeringens meddelande om nytt uppskov med frågans framläggande inför riksdagen har denna misstämning ytterligare fördjupats, och den uppfattningen synes finna utbredning, att statsmakterna skulle sakna förmåga eller vilja att infria sina utfästelser, när det gäller lärarnas ekonomiska villkor.

Det kan givetvis inte ligga i samhällets intresse att förtroendet till statens rättvisa rubbas hos dem, som ha hand om det uppväxande släktets fostran.

Det är snarare ett klart statsintresse, att dessa samhällets tjänare så behandlas att deras tilltro till staten inte endast kvarstår orubbad utan om möjligt stärkes. Då det av de utredningar, som här ovan åberopats, tydligt framgår att de löner, som nu utgå åt lärare vid folk- och småskolor, äro avsevärt lägre än de för jämförbara befattningshavare i statstjänst och då vidare det statsfinansiella läget nu synes medge en löneroglering för dessa lärare torde en höjning av den till ifrågavarande lärare nu utgående provisoriska löneförbättringen vara starkt motiverad. Läroverkslärarna ha erhållit sådan förhöjning av utgående provisorisk löneförbättring. Denna förhöjning borde lämpligen räknas enligt 1928 års lönekommittés förslag.

I fråga om de arvoden, som åt samma lärare år 1933 bestämdes för undervisning i slöjd- och fortsättningsskola och som innebar en kraftig, av statsfinansiella skäl motiverad nedsättning, synes en återgång till tidigare bestämmelser vara riktig.

Med hänvisning till vad som här anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta för budgetåret 1936/1937

1:o) att för lärare vid folk- och småskolor må utgå en förhöjd provisorisk avlösningsförbättring, beräknad i huvudsaklig överensstämmelse med 1928 års lönekommittés förslag ifråga om lönebelopp;

2:o) att för undervisningen i slöjd måtte utgå de minimibelopp, som voro stadgade före den år 1933 beslutade nedsättningen;

3:o) att likaledes arvodena för undervisningen i fortsättnings- och ersättningskolor må utgå med respektive samma minimibelopp, som voro stadgade före nedsättningen år 1933.

Stockholm den 23 januari 1936.

C. Gösta Jacobsson.

John Gustafsson
i Välsnäs.

Alf Meyerhöffer.